

Rabulowski Joannis: Sertum Jacobo Piotrowski honoris ergo contextum.

SERTVM

Excellentiss: ac Admo: Reueren: Dño,

D. M. IACOBO
PIOTROWICKI,

Philosophiæ Doctori, Canonico S. ANNAE Collegæ Maiori, Scholarum Nouoduorscianarum Prouisori, &c. &c. Domino & PRAECEPTORI fidelissimo

DVM

In Alma ACADEMIA Cracouien: ORATOREM insigni munificentiâ Illustr: & Reueren: Dńi,

PETRI TYLICKI,

EPISCOPI CRACOV. DVCIS SEVERIE. Cancellarii eiusdem Academiæ dotatum & erectum ritu solenni auspicaretur. Musis flores offerentibus

A

M. IOANNE RATVLOWSKI Philosophiæ Doctore in eadem ACADEMIA Professore Honoris ergô contextum.

CRACOVIÆ,

In Officina Typograph: Martini Philipowski, Anno Domini, 1638.

IN INSIGNIA ACADEMIÆ.

Sunt tibi iuncta crucis Pallas tua Sceptra figurâ
Quod Regnum Musis & pietate regas.

SERTVM

FAcunde, sertum, temporibus tuis,
Decem his & octo floribus, assitum,
Carpsêre Musæ quos in hortis,
Hesperidûm auricomis, repono.
Es dum reuinctus sic caput, & comam:
Vox mensq; Marci pectora subiuget
Lectæ iuuentæ sic recedat
Non prius à latere; illa dicat
Quàm quæ Cathedrâ dicere concipis:
Futura quondam pignora Patriæ
Robur, Salus, firma & columna,
Dogmata per tua delibuta.
Sertiq; circo, lilia prima dat,
Et suaue olentes purpureas Rosas,
Clio satis solers Magistra
Historiæ: innuit hanc tuæ sic
Inesse menti vt nil fuerit, tibi
Quod non apertum est codice quicquid est
Seræ vetustati sacratum,
Mens tenet id tua pectus intra.

Euterpe alacris mox mihi ſubiicit
Caltham cum Anetho, creſcere vallibus
Inter crepantis aquæ ſuſarra,
Quæ & Zephyro titubare cernis.
Fidem canoram continet hac manu,
Hac cæteris & nectit, & applicat
Ad ordinem flores coronæ:
Te ſocium ſibi comprecata.
Semper ſoleres dicere quòd modo
Tali, ſonoræ vt ſi benè ſunt lyræ,
Ex arte Muſicæ ordinatæ:
Diſſona quæq; cauere ſúeſti.
Thalia ſolers, talia dum videt,
Applaudit: almis & Calathis ſuis,
Promens Acanthũ cum Liguſtro,
Accumulat cumulos coronæ.
Parens in hortis fructiferûm arborum
Sit illa quamuis vult tamen & cupit,
Sis arbor vbertim tu in iſtis,
Fructificans, Patriæ, Palæſtris.
Immiſcet his ſe Melpomene comes
Et gratulatur, non ſine commodo

Id collocatum benè diurnum
Tempus in Hesperidûm viretis.
Et carpta florum culmina, tam thymi,
Quàm tortuosæ flexibus inuiis,
Tymbræ, pili crescentis instar,
Candidulis manibus datura
Zonæ coronæ; necte rubentia
Inquit virenti necte, mora sine,
Hoc serta flore, texe thyrsis,
Terpatulis foliis coronas.
Decusq; laudemq;, in sine limite
Viro celebri, tempora: quem sibi, in
Consortium, Pallas sacrato
Tylliciana vocauit horto.
Actam virentem, Terpsichore gerit,
Callam & rubentem, lætitiæ artifex:
Inter sororum, quos suarum,
Collocat in serie coronæ.
Parens iocosæ & lætitiæ artifex
Cum sit; labores muneris obuii,
Scit arduos scit & molestos,
Quos animosiùs vt resoluas.

 Vult

Vult esse præsto lætitiæ comes;
Iuuare spondet fasce leuareq;,
Vt ludus ista difficultas
Sit tibi delitiæ & voluptas,
Erato faustis gressibus aduenit
Postquam videret sagmine flosculos
Afferre huic viro sorores:
Texere dum thalamis, coronas
Est docta, sponsis coniugio nouis:
Dum nuptiarum læta negotia
Linquit, sciens, quod præferenda
Magna minoribus, id futurum
Quod est honori, nititur impigro
Nisu sororum more; decus nitens
Florum Croci criniti, & Actæ,
Serta viro cumulans, adauget
Celebriori, vertice quàm fuit
Idæ, Sacerdos, septuplici metro,
Carmen iocosum, benè peritus
Præpetibus, variare lymphis.
Tardare spernit, pulchra Polymnia
Istius operis diua negotia:

Venit, gerit dictis ab hortis,
Et casiam & Lyrium. Magistra
Cultorum agrorum, quæ licet occupet,
Rutabra circum sese, opus inclytæ
Cereris Deæ, postponit illud,
Temporis hac vice: possit ipsa
Honore saltim, quo decet & iuuat
Ornare gratum, menteq; voceq; et
Celsâ PIOTROVICCIVM arte
Acre cui ingenium sagaxq;
Laudauit, amnem, qui populus bibit,
Tybremq; Araxemq;, Ænotriæ, viris
Lectis nitentis, vt corona
Quæ rubidis radiat Pyropis.
Laudauit, & multum obstupuit graui
Abore si quando in medium daret,
Honore pro, gentis Polonæ,
Dogmate grandia dicta sophûm: hoc
Honore fulcit te: & meritò quidem;
Primas tibi num quis neget? audeat
Num dicere, superet, esse qui te:
Non superare: minus quod est, nec

Æquare

Æquare tentet, iudicio quidem,
Non tam meo, quam isto ex gremio virûm,
Cultæ Camænæ; quos in ista
Sacra Palatia conuocauit.
Morata circum est Vrania interim
Motus Rotarum, sydera sunt quibus
Affixa: postq; rem peractam
Iam dubio procul aduolâsset
Ni orbam videret se, grege nobili,
Diuûm sororum: proripit & loco
Sese, quid inde sit secreti,
Corde volutat, & ad sorores
Festina contendit; venit & videt
Iam serta florum, facta laboribus
Suûm sororum; atque os genamq;
Prosilit illa rubens, & affert,
Fortuna tantùm hoc tempore, (quod nouum)
Benigna fauit; quos priùs attulit
Hortis iisdem: nigra dat vac-
cinia cum viola nitenti
Et poscit istos ordine nectier
Cæptæ coronæ (istud decoris viro)

Flores

Flores: perennes comprecatur
Viuere lætitiæ dies, in
Æuum: precatur munere Tullii
Isto, ora sumat, atque animam omnibus
Cùm qualitatibus vigebat
Tullius ille quibus celebris.
Audistis, vt stricta Vrania est metu,
Quòd illa ferret tardiùs, impigra
Licet, coronæ præparandæ.
Blandidulos rutilosq́; flores
En tardiùs sed, Calliope venit:
Et tardiùs quòd, non trepidat, sciat
Cum in esse tantum cordi amorem
Pieridûm, sine non vt ausint
Tentare quicquam, consilio Deûm
Pleno, & sororis non memores suæ
Sic, iusto honore quin adornet
Serta virentia digna fronte
Viri eloquentis: nomine primus &
Coniza candens, intrat in ordinem
Lectæ coronæ, alter secundas
Qui tenet est Hyacinthus. Illa

Assueta dictis dicere, metra per
Vatum ligatis; te socium sibi
Gestit, cupit, vouet futurum:
Omnia dicere quòd soleres,
Iusto repôstum limite quicquid est
Vatum disertûm Rhetorum &, omnia
Queîs ponderata, culta cuncta:
Hos imitatus es, hos secutus.
Sis Galba dulcis, Gellius omnibus
Gratus, canorâ Pollio voce sis
Iucundus, & grauis Pericles,
Carmine, quem veteres Olympum
Dixêre vates: hoc tuus hoc tibi
Imo precatur pectore, quem tua
Formauit olim cura, candor:
Et docuit, liceat modo quo
Virtutis ire ad nobilis, ardua,
Sed gloriosa culmina, quidquid est
In me, tuum est: tuo paratum
Imperio & monitis subesse
Viuas in æuum, tanta igitur sacer
Famâ: vige flos, flos viridis, cui

Virtus virebit, vsq; quò Sol,
Astra, locis propriis manebunt.

Sub fælicibus auſpicijs

Magnifici & Adm: Rñdi Dñi,

D. ALBERTI BOROVII,
S. Theol: Doct. & Profeſſ. Cuſtodis S.
FLORIANI, Canonici Scalmir.
RECTORIS Academiæ
Crac. Vigilantiſs.

